

Sommerens Ø

073 1/2

Musik: Mogens Jermiin Nissen

Arr.: Hans-Ulrik Barfoed

Tekst: Piet Hein

S
A
T
B

Hver-gang en som-mer i - gen kom-mer dra-gen - de, dvæ-len - de, fa - ren - de
Hver-gang en som-mer i - gen kom-mør dra-gen - de, dvæ - - len - de,
Hver-gang en som-mer i - gen kom-mer dra-gen - de, dvæ - - len - de,

4

hen, er det som kom man i dy-bet af da - ge - ne
fa - ren - de hen, — er det som kom man i dy - bet af da - ge - ne
fa - ren - de hen, — er det som kom man i dy - bet af da - ge - ne

7

hjem til sin hjem - egn i - gen. er.
hjem til sin hjem - egn i - gen. — som-mer og er.
hjem til sin hjem - egn i - gen. — som-mer og er.

1. Hvergang en sommer igen kommer dragende,
dvælende, farende hen,
er det som kom man i dybet af dagene
hjem til sin hjemegn igen.
2. Ude i verden, hvor jorden og himlene
skifter i ukendte skær,
længes man ind i sit øriges svimlende
verden af lunerigt vejr.
3. Åh, at forundres at komme på luftene,
let som et løvetandsfrø
ned i det syngende, soledede, duftende
græs på en sommergrøn ø.
4. Her er man hjemme, hvor strømmen og vindene,
solen og skyerne går,
midt i det nu, som er selve den rindende
tråd mellem aldre og år.
5. Her mellem havet og himlen og stenene
nynner en langelig sang,
samlende alt, som har været, forenende
alt som skal være engang.
6. Stranden, den stride, bestormet af vandene,
lægger sin vandrende ring
lukkende rundt om de varige, standende,
enkle og evige ting.
7. Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
sommerens glødende bær,
glider vi ind i den syngende, summende, susende
sommer og er.